

THƯ GỬI GIÁO HOÀNG PREVOST

FERDINANDO FREGA · GILLETTENARRATIVE · GILLETTEVATICANO · 13/17

Kính thưa Đức Thánh Cha, Giáo hoàng Prevost,

Tên tôi là Ferdinando Frega.

Tôi viết thư này gửi Ngài với lòng kính trọng, ý thức rằng thời gian của Ngài dành cho việc chăm sóc thiêng liêng hàng triệu con người và rằng mọi lời đến được với Ngài đều đi qua nhiều bàn tay trước khi tới trước mặt Ngài.

Ngài là Giáo hoàng, nhưng trước đó, Ngài là một người Mỹ mang họ Pháp. Chính với con người ấy mà tôi ngỏ lời, trước khi ngỏ lời với chức vị của Ngài: với con người mang trên mình trách nhiệm, ký ức và lịch sử vốn đã có trước cả vai trò ấy.

Nhiều năm nay tôi làm việc trên một tự sự khảo sát hành vi con người, ký ức và phẩm giá con người. Đọc hành trình này, tôi đã dựng nên một hình dung về Giêsu không bao giờ bất kính, không bao giờ báng bổ, và luôn được dẫn dắt bởi lòng tôn kính cao nhất. Đó là một tự sự cố gắng phơi bày cái chưa được nhìn thấy, cái chưa được kể ra, cái thuộc về chiều kích con người trước khi thuộc về chiều kích thần học.

Trong tác phẩm của tôi, Giêsu xuất hiện như một con người đi xuyên qua lịch sử và xuyên qua con người. Và tôi muốn chia sẻ với Ngài một chi tiết tự sự có lẽ sẽ khiến Ngài mỉm cười: trong tác phẩm của tôi, ông đã làm việc cho Gillette, và không ai biết điều đó. Gillette là một người Mỹ mang họ Pháp, hết như Ngài.

Trên Gillettenarrative.com, ở mục Eternity, Ngài sẽ thấy con đường tôi dành cho chiều kích thiêng liêng. Ở mục dành cho Mental Health, thứ với tôi là điểm không thể quay lại trong mọi đời người, Ngài sẽ thấy điều mà nhiều người hình dung nhưng không thật sự biết: một suy tư tự truyện về sự mong manh, sức bật và trách nhiệm đối với chính mình cùng đối với người khác.

Có một cử chỉ đi kèm niềm đam mê viết của tôi: tôi cho không tác phẩm của mình cho mọi độc giả trên thế giới. Nhưng bất cứ khi nào có ai muốn gặp tôi, không phân biệt bất kỳ điều gì, tôi xin một đô la, có chữ ký ở cả hai mặt. Đó không phải một cái giá; đó là một biểu tượng. Một cách để nhớ rằng mọi cuộc gặp gỡ giữa người với người đều có giá trị và rằng không lời nào nên được trao đi mà thiếu ý thức.

Tôi không xin Ngài điều gì cả.

Tôi chỉ mong được chia sẻ tác phẩm của mình như một đóng góp chân thành vào suy tư về việc làm người nghĩa là gì. Các bài viết của tôi có bằng tiếng Anh và hai mươi mốt thứ tiếng khác; Ngài sẽ không thấy tiếng Ý trong số đó. Đó là thứ tiếng tôi nói và thuộc về tôi từ khi sinh ra, vậy mà tôi đã chọn không viết bằng nó. Các Nữ tu Dòng Thánh Vinh Sơn, ở trường nội trú tại Reggio Calabria nơi đã cưu mang tôi tám năm trong thập niên 1970, vẫn thường bảo rằng tôi chỉ đáng điểm bốn môn tiếng Ý. Tôi luôn tôn trọng những gì Giáo hội và các nhà giáo dục của Giáo hội đã dạy tôi.

Xin cảm ơn Ngài vì thời gian mà Ngài có thể chọn dành cho những dòng này.

Ngợi khen Chúa Giêsu Kitô.

Đây là một bức thư ngỏ và sẽ được đăng cho độc giả của tôi. Tôi tin rằng sự minh bạch là một trong những biểu hiện cao nhất của bản tính con người. Tôi chẳng có gì để giấu ngoài những định kiến mà mỗi chúng ta mang trong mình và mà cuộc đời mời gọi chúng ta vượt qua. Vì lẽ đó, tôi công khai chia sẻ những gì tôi viết, những gì tôi nghĩ, và những gì tôi đặt trước mặt Ngài: bởi sự thật thì không bao giờ nên sợ ánh sáng.

Ferdinando